

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 3. Oculorum custodia quàm necessaria?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

secum tulit: in die plenâ luna reuersurus est in domum suam. Irretiuit eum multis sermonibus, & blanditijs labiorum protraxit illum. Statim eam sequitur quasi bös ductus ad victimam, & quasi agnus lasciuens, & ignorans, quod ad vincula stultus trahatur, donec transfigat sagitta iecur eius: velut si auis festinat ad laqueum, & nescit, quod de periculo animæ illius agitur. Eleganter

S. Hieronymus ep. 22. ad Eustoch.

S. Hieronymus ait: Cane, ne domo exeat, & velis videre filias regionis alienæ; quamuis fratres habeas Patriarchas, & Israel parente lateris. Dina egressa corrumpitur. Nolo te sponsum querere per plateas. Sponsus in plateis non potest inueniri.

III.
OCVLO-
RVM CV-
STODIA
QVAM NE-
CESSA-
RIA?

S. Greg. 12. Moral. c. 2.

Ierem. 9. 21.

Videte hîc, quantum noceat, quod vos, ô iuuenes, parui facitis, quod exiguum esse existimatis, quod apud vos quotidianum est. Maximi sæpe exitij principium est, oculos incautè aperuisse, & vidisse. Rariùs Basilisci, quàm eiusmodi Medusæ occurrentes nocuerunt. Cum sit inuisibilis anima, ait S. Gregorius, nequaquam corporearum rerum detestatione tangitur, sed per quinque corporis sensus, quasi per fenestras interiora respiciens concupiscit. Hinc etenim Ieremias ait: Ascendit mors per fenestras nostras, ingressa est domos nostras. Mors quippe per fenestras ascendit, & domum ingreditur.

tur, cum per sensus corporis concupiscentia veniens habitaculum intrat mentis, & c. Vi ergo S. Iob cogitationes cordis caste seruare potuisset, fœdus cum oculis pepigit, ne prius incautè aspiceret, quod postmodum inuitus amaret. Ne ergo quadam lubrica in cogitatione versemus, providendum nobis est, quia intueri non decet, quod non licet concupisci. Neque enim Eua vetitum lignum contigisset, nisi hoc prius incautè conspiceret. Scriptum quippe est: Vidit mulier, quod bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum oculis, aspectuq; delectabile, & tulit de fructu illius, & comedit. David secundum cor Domini electus, ait S. Hieronymus, & qui venturum Christum sancto saepe ore cantauerat, postquam deambulans super tectum domus sue Bethsabea captus est nuditate, adulterio iunxit homicidium. Ob hoc periculum ait Christus: Quod si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, & proijce abs te: expedit enim tibi, ut pereat unum membrorum tuorum, quam totum corpus tuum mittatur in gehennam. Quid nocet vidisse? inquiunt nonnulli. Plurimum, & tantum, quantum hostem in urbem admisisse. Vt enim hostis in urbem irrumpens spoliat, vastat, incendit omnia; sic vel vnicus aspectus aufert tibi quietem, tollit cogitationes serias & honestas, animum

Gen. 3. 6

S. Hieronym. ep. 22. ad Eustochium.

2. Reg. 116

2.

Matth. 5. 29.

Thren. 3.
51.S. Hiero-
nym. in
vita Hila-
rionis.S. Greg.
l. 1. dial.
c. 10.

animum libidine inflammat. Quod ille queritur, qui ait: *Oculus meus depradatus est animam meam, in cunctis filiabus urbis mee.* Et si vis scire, quò progressus sit iuuenis clericus ab aspectu? ad colloquium, ad oscula, ad stuprum. Quare meritò D. Hieronymus oculorum nutus, *moritura virginitatis principia* appellavit. Et Prosper Aquitanicus refert, puellam Veneris simulachrum impudentiùs intuitam à dæmone infessam. Quemadmodum & Leontius, in vita Simeonis Sali memorat, illum, quem Simeon inflictâ a lapâ curavit, ob stupri consuetudinem à Spiritu malo arreptum. Si enim, vel oculus peccans sic plectitur; immo, si, teste D. Gregorio; matronam nobilem in publica supplicatione cacodæmon inuasit, quòd *carnis*, vt ipse loquitur, *voluptate victa, à viro suo non abstinnerit*, quando sequenti die, Oratorium S. Sebastiani, cum processione reliqua fuit intratura; quanto minùs parceret immundus Spiritus illis, qui propudiosi formarum arbitri, non solùm de fenestris, & in plateis, sed in ipsis etiam Deo consecratis templis, oculos, tanquam venaticos canes, emittunt, vt prædam indagent, & pestem animæ reportent? O quantam in hos nanciscitur Orcus potestatem? quàm eos agit?

agitat? ad quas non foeditates gradatim, præcipitat? Quod agnoscens Antisthenes, quodam delicias prædicante, *Hosium*, in-
 quiebat, *filys contingat, in delicijs viuere: quia à delitijs in quod non dedecus venitur?*

Laërt. l. 7. cap. 1.

Vitia enim sunt instar catenæ, in qua annulus annulum trahit: semper crescunt, nisi citò rumpantur, aut, vt incendium, in scintilla opprimantur. *Doctissimi viri vox est, ait S. Hieronymus, pudicitiam in primis esse retinendam: qua amissa, omnis virtus ruit. Et ibidem. Amor forma rationis obliuio est, Et insania proximus, foedum minimeq; conueniens animo sospiti vitium: turbat consilia, altos Et generosos spiritus frangit; a magnis cogitationibus ad humillimas detrahit; querulos, iracundos, temerarios, durè imperiosos, seruiliter blandos, omnibus inutiles, ipsi nouissime amori facit. Nam cum fruendi cupiditate insatiabili flagrat, plura tempora suspitionibus, lachrymis, conuersionibus perdit, odium sui facit, Et ipsi nouissime sibi odio est. Et S. Ambrosius ait: Sauius criminum stimulus libido est, quæ nunquam manere quietum patitur affectum: nocte feruet, die anhelat, de somno excitat, a negotio abducit, à ratione reuocat, aufert consilium, amentes inquietat, lapsos inclinat, nullus peccandi modus, Et inexplebilis*

IV. VITIORVM CATENA.

S. Hieronym. l. 1. aduers. Iouinias.

S. Ambros. lib. 1. de Cain & Abel c. 5.

H

scel-